

indskrænke mig til at bemærke, at det efter det Kort, der er meddeelt af Ministeriets tekniske Consulent, og som jo har været overgivet til Finansudvalget, stedse har staaet klart for mig, hvilke Udbygningsarbejder der foretoges. At der skulde være Tanke om at grave sig længere ind i Sjælland til Vendsysselheden, behøve vi ikke at frygte for. Det forekommer mig, at hele Misforstaaelsen egentlig beror paa, at man troer, at det er den ydre Havn, hvor der i den senere Tid er arbejdet, men det er i den indre Havn, hvor der er sat Bolværker; Havnen har der tætvæd en Dybde af 12 Fod, og man kan være rolig for, at disse Bolværker ikke ville blive ryddede og Jord udgravet for paa den Maade at udbjude Havnen. Skulde noget Saadant fremkomme, og jeg havde Noget at sige derved, skulde Ingen ivrigere end jeg stemme derimod. Det er kun det flakke Vand, lige fra den saa ofte omtalte Lodsplads for Havarister og op til Castelsvolden, der ønskes opmuddret, men det har ikke en meget stor Udstrækning, og jeg troer ikke, der kan være nogen stor Betænkelighed derved. Saavel den ærede Rigsdagsmand for Holbø Amt 2den Valgkreds som det ærede Thing erindre vel nok, at en stor Deel af den begjærede Sum ifjor blev nægtet; men havde vi faaet den, saa vare vi maaskee nok komne tilende med Arbejdet; jeg troer ikke, det var urigtigt, naar den ærede Ordfører bemærkede, at noget Saadant ifjor var udtalt, thi det blev rigtignok udtalt her i Thinget; men ikke fra Regjeringens Side. Da imidlertid en stor Deel af Summen blev nægtet, kan man ikke komme her med Vebredelser for, at Begjæringen atter kommer frem i Aar. Jeg skal ikke videre omtale hverken den forrige eller den nuværende Bestyrelse; der er gjort en Forandring, som jeg haaber til det Bedre, i Havnebestyrelsen, og ingen af de Personer, der før havde Sæde i den, have det nu. Jeg skal indrømme, at der er enkelte af de Udgifter, der af og til have fundet Sted ved Frederikshavns Havn, som jeg ikke fuldkommen kan billige og endnu mindre vil forsvare; jeg forsvare ingenlunde, at Bygninger rives ned og at andre bygges op til Luxus; jeg begjærer heller ikke Noget for Frederikshavns By eller for dens Handel, thi i saa Henseende er Hav-

nen overskødig stor, men jeg ønsker kun, at Pengene maa blive anvendte saaledes, at den Søfarende, der i Sisvintre ligger udenfor i Storm, virkelig kan komme ind og søge Frelse for Liv og Gods. Den samme ærede Rigsdagsmand bemærkede, at Frederikshavn selv slet Intet har gjort for Havnen; men det er dog ikke fuldkomment correct, og desuden tør jeg maaskee gjøre den ærede Rigsdagsmand opmærksom paa, at der ogsaa er nogle særlige stedlige Forhold ved Frederikshavn. Man maa huske paa, at det ikke er saa meget over 40 Aar siden, at Frederikshavn blev Kjøbstad — tidligere var den kun et Fiskerleie, — og den mangler derfor mange af de Fordele, som de andre Kjøbstæder i Landet have fra forrige Tider, saasom Vegater til Kirke, til Skoler, til Hospitaller, til Fattigvæsen osv. Som Følge af, at Befolkningen for en stor Deel bestaar af Fiskere og Dagleiere, ere Udgifterne til Fattigvæsenet ogsaa særdeles trykkende, og der er virkelig ikke ret mange Steder, hvor Udgifterne pr. Individ ere større end i denne By. Dette hører vel egentlig ikke herhen, men det kan dog tjene som en Undskyldning for, at der fra Byens Side ikke er gjort mere for Havnen, end der er gjort.

Tjebning: Jeg maa for det Første henlede Opmærksomheden paa, at jeg aldeles ikke har sagt, at vi ikke kjendte, hvilke Arbejdshensigter man havde i det kommende Aar, men det, vi ikke kjende, er, i hvilken Forbindelse disse Hensigter slaae med den endelige Skikkelse, som man vil give Havnen, og hvor man vil ende; man vil saa tage Lidt og saa tage Lidt, uden at vi nogensinde vide, hvor vi komme hen. Vi skulle erindre, at vi engang pludselig bleve overraske med et stort Bolværk, der slet ikke hængte sammen med de Havnearbejder, der hidtil havde fundet Sted, og engang bleve vi anviset til at skulle give Midlerne til at bortgrave en Grund, en Flade, der ligger i Nærheden af den første Havn, men siden lærte vi, at man havde anvendt de Midler, som vare givne dertil, til at udbjude i den indre Havn. (Nei!) Jo, jeg beger om Forlæbelse, det vil Altsammen findes, og det er ikke mere end omtrent 5 à 6 Aar siden, at der forelaa Planer,